

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/257/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4310206802
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kalmanová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4310206802.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogramovej, v právnej veci navrhovateľa: Telefónica Slovakia, s.r.o., Bratislava, Einsteinova 24, IČO: 35 848 863, zastúpený: Mgr. Ľudovítom Pavelom, advokátom so sídlom v Bratislave, Viedenská 7, IČO: 37 929 194 proti odporcovi: H. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M., M. N. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. Janou Barancovou, Nové Zámky, Rákocziho 15, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Igorom Šafránkom, advokátom so sídlom v Svidníku Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 358,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Leviciach zo dňa 23.09.2013 č. k. 13C/2/2011-244 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh **z a m i e t a**.

Súd **u r č u j e**, že zmluvná podmienka dojednaná v Zmluve o pripojení, týkajúca sa celulárneho čísla XXXXXXXXXX, v znení jej Dodatku zo dňa 07.11.2007 v bode 2.3. o zmluvnej pokute **j e n e p r i j a t e ľ n á**.

Súd **u r č u j e**, že zmluvná podmienka dojednaná v Zmluve o pripojení, týkajúca sa celulárneho čísla XXXXXXXXXX, v znení jej Dodatku zo dňa 07.11.2007 v bode 2.3. o zmluvnej pokute **j e n e p r i j a t e ľ n á**.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v poradí už druhým rozsudkom, súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,72 eura s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 179,36 eura od 29.04.2008 do zaplatenia s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 179,36 eura od 26.05.2008 do zaplatenia, trovy konania 96,50 eura a trovy právneho zastúpenia 330,34 eura do rúk právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Ľudovíta Pavelu, usadeného euroadvokáta so sídlom v Košiciach, Mlynská 2 a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 42 ods. 4 písm. b) p. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 51, § 52 ods.1, § 53 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Konštatoval, že pôvodne predmetom konania bol návrh na zaplatenie istiny sumy 1.251,60 eura s príslušenstvom, pozostávajúci z nároku za neuhradené elektronické služby a zmluvné pokuty z dvoch zmlúv o pripojení. Rozsudkom č.k. 13C/2/2011-145, zo dňa 06.07.2011 priznal navrhovateľovi sumu 892,88 eur s príslušenstvom (pozostávajúcu z neuhradených elektronických služieb - hovorného v sume 375,62

eura a zmluvných pokút v sume 497,24 eura), vo zvyšku návrh zamietol a zmluvné podmienky v časti o zaplatenie súm 179,36 eura, týkajúce sa čísiel XXXXXXXXXX a 948060055 vyhlásil za neprijateľné. V dôsledku odvolania navrhovateľa iba voči zamietajúcej časti rozsudku, do sumy 352,72 eura a výroku o neprijateľnosti zmluvných podmienok, prisudzujúca časť rozsudku nadobudla právoplatnosť a predmetom ďalšieho konania bolo posúdenie dôvodnosti nároku na zaplatenie nepriznaného zostatku zmluvných pokút v sumách po 176,36 eura z každej zmluvy.

Súd prvého stupňa v súlade s pokynmi Krajského súdu v Nitre, vyslovenými v zrušujúcom uznesení č.k. 8Co/108/2012-182 zo dňa 21.02.2013 rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,72 eura s príslušenstvom, ktorá je súčtom oboch zmluvných pokút (2 x 179,36 eura). Vyslovil, že zmluvné pokuty boli dojednané v súlade so zákonom a nezhliadol dôvod konštatovať ich neprijateľnosť. Podľa bodu 2.3 článku II Dodatku k zmluve o pripojení, ak účastník poruší niektorú z povinností podľa Dodatku, má poskytovateľ nárok na zmluvnú pokutu 427,99 eura. Pokiaľ vedľajší účastník na strane odporcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.04.2012 sp. zn 6Co/91/2011, uvedené súdne konanie sa týkalo iného mobilného operátora. Konštatoval, že predmetom dodatkov k zmluvám bol záväzok navrhovateľa prediť odporcovi mobilné telefónne prístroje Nokia 6300, pričom skutočná kúpna cena mobilného telefónneho prístroja bola 248,62 eura, odporca odkúpil na základe dodatkov k zmluvám prístroj za cenu 0,03 eura, čím mu bol poskytnutý benefit zo strany navrhovateľa vo výške zvýhodnenej ceny mobilného telefónneho prístroja. Výšku zmluvných pokút považoval za dôvodnú s poukazom na hodnotu výhod, ktorú odporcovi navrhovateľ v rámci zmluvy o pripojení poskytol, pretože ak by navrhovateľ nezabezpečil ním poskytnuté výhody, vystavoval by sa tým neprímeranému riziku zneužívania poskytovaných benefitov účastníkmi zmluvy o pripojení. V závere uviedol, že v obidvoch dodatkoch k zmluve predstavuje benefit jednak sumu ušetrenú pri kúpe mobilného telefónu vo výške 248,59 eura, ako aj hodnotu zmluvného záväzku pri zotrvaní v zmluvnom vzťahu po celú dobu trvania viazanosti, nakoľko podľa cenníka mesačných programov O2 pre mňa, platného v čase uzatvorenia zmluvy sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi po dobu 24 mesiacov každý mesiac 53,11 eura. Pripomenul, že pokiaľ sa odporcovi javila zmluvná pokuta neprímeraná, mohol si vybrať iný telefónny prístroj, s inou dobou viazanosti, prípadne si zabezpečiť Easy kartu. Uzavrel, že dohodnuté zmluvné pokuty plnia preventívnu funkciu, nakoľko odporcu nútili k plneniu zmluvných povinností a mali aj zabezpečovaciú funkciu, keďže mali navrhovateľovi zmierniť škodu, ktorú odporca spôsobil porušením svojich povinností. Rozhodnutie v časti priznaného úroku z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý priznal navrhovateľovi vo výške 8,5% ročne vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. O trovách konaniach rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, navrhovateľovi priznal náhradu trov konania s odôvodnením, že mal v konaní plný úspech.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasil so záverom, že zmluvná pokuta je primeraná a platná. Poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré už vyslovili, že zmluvná pokuta, ktorú navrhovateľ uplatňuje, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Uviedol, že navrhovateľ zmluvnú pokutu uplatňuje aj naďalej, napriek tomu, že ju nesmie uplatňovať. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal ustanovením § 53 a) OZ a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnomu hodnoteniu veci. V zmysle citovaného ustanovenia totiž navrhovateľ nesmie používať zakázanú zmluvnú podmienku, pretože ako neprijateľná je absolútne neplatná. Poukázal na ďalšie rozhodnutia KS v Prešove v obdobných veciach. Vyhlásenie neprijateľnosti bráni priznaniu plnenia z takejto zmluvnej pokuty. Súd má poskytnúť ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ako to vyžadujú aj pravidlá verejného poriadku v zmysle článku 50 uznesenia Súdneho dvora Európskej únie C-76/10.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so závermi súdu prvého stupňa v tom, že zmluvné pokuty nemožno posudzovať ako neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na to, že vedľajší účastník nevzal do úvahy individuálne okolnosti prípadu, v ktorých v každom jednotlivom prípade vystupuje množstvo rôznych faktorov. Mal za to, že vedľajší účastník nemôže vyvodzovať zákaz používania zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná zo sporu týkajúceho sa iných subjektov a ním citované rozhodnutie KS Prešov vychádza z neporovnateľne odlišného skutkového stavu. Poukázal na to, že uzatvorenými zmluvami poskytol odporcovi individuálne určené výhody, a preto

bola na mieste a mala zabezpečiť ekonomický prospech v podobe zvýhodneného zriadenia pre plnenie povinností odporcom adekvátnou zmluvnou pokutou.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku za splnenia podmienok uvedených v § 214 ods. 3 v spojení s § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodné.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa podaný na súde prvého stupňa dňa 31. 05. 2010, ktorým navrhol zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 1.251,60 eura s príslušenstvom. Žalovaná suma pozostávala z čiastky 671,40 eura za poskytnuté elektronické komunikačné služby vo forme mesačného programu v sume 243,41 eura a zmluvnej pokuty v sume 427,981 eura vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení a jej dodatku zo dňa 07.11.2007, viazanej na celulárne číslo XXXXXXXXXX. Ďalšiu časť žalovanej sumy tvorilo neuhradené hovorné 152,21 eura a zmluvná pokuta 427,99 eura v zmysle zmluvy o pripojení a jej dodatku zo 07.11.2007, viazaná na celulárne číslo XXXXXXXXXX. Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 13C/2/2011-145 zo dňa 06.07.2011 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 492,04 eura s 8,5 % úrokom z omeškania a sumu 400,84 eura s 8,5% úrokom z omeškania. Vyhlásil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti sumy 179,36 eura uzatvorenej pre celulárne číslo XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Proti zamietajúcej časti rozsudku a výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vzťahujúcej sa k obom celulárnym číslam podal odvolanie navrhovateľ. Krajský súd Nitra ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a v časti náhrady trov konania účastníkov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku v časti určenia absolútnej neplatnosti dohodnutej zmluvnej podmienky, týkajúcej sa zmluvnej podmienky len v jej časti (179,36 eura), ako aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Následne súd prvého stupňa rozsudkom, ktorý je predmetom preskúmania odvolacím súdom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zostávajúcu časť z pôvodne žalovanej sumy, a to sumu 358,72 eura s 8,5% ročným úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vyššie.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť správnosť postupu prvostupňového súdu vo vedľajšom účastníkovi napadnutej vyhovujúcej časti rozsudku, týkajúcej sa navrhovateľom požadovanej (už len časti) zmluvnej pokuty z dvoch zmlúv o pripojení a ich dodatkov, v sumách po 179,36 eura s príslušenstvom, v ktorej časti súd návrhu vyhovel.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník ktorý túto povinnosť porušil zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty a určený spôsob jej určenia.

Vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujú všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. V prípade, ak dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je takáto sankcia neplatná.

Ide predovšetkým o nečestné podmienky hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Z tohto dôvodu ich preto zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Cieľom zákonodarcu bolo totiž, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktorý vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv uzatvorených štandardným formulárovým systémom, ktoré sa navyše vyznačujú tým, že spotrebiteľ nemá možnosť zasahovať do znenia takejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností.

Odvolačný súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nezodpovedá vyššie uvedeným právnym záverom. Súd prvého stupňa uzavrel, že obe zmluvy o pripojení, vrátane dodatkov a dojednaní o zmluvnej pokute sú platné a nevzhliadol žiadne dôvody považovať dojednanú zmluvnú pokutu za neprijateľnú podmienku zmluvy. Na neplatnosť zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti poukazoval vedľajší účastník už v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 06.07.2011 dôvodiac tým, že navrhovateľovi bola zmluvná pokuta v iných rozhodnutiach súdov vyhlásená za absolútne neplatnú zmluvnú podmienku, a preto ju nemohol ďalej používať. Uvedenú námietku súd prvého stupňa nepovažoval za právne významnú, vychádzajúc z názoru, že rozhodnutia, na ktoré vedľajší účastník poukazoval sa týkali iného mobilného operátora. S týmto názorom súdu prvého stupňa je možné čiastočne súhlasiť v tom, že ak bola zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a týka sa iného účastníka, nie je pre navrhovateľa záväzná.

Zo zmluvy vyplýva, že účastníci konania uzatvorili dňa 07.11.2009 dve zmluvy o pripojení, predmetom ktorých bol odpredaj koncových telefónov Nokia M6300 za kúpnu cenu 0,33 eura (1 Sk s DPH), pričom skutočná kúpna cena mobilného telefónneho prístroja predstavovala sumu 248,62 eura. V bode 2.1 oboch dodatkov upravujúcich práva a povinnosti si účastníci dohodli, že odporca, ako odberateľ sa zaväzuje užívať mesačný program po dobu 24 mesiacov, v bode 2.3 dohodli, že sa odporca zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 427,99 eura (12.893,28 SK) v prípade porušenia niektorej povinnosti uvedenej v dodatku. Odvolačný súd na rozdiel od súdu prvého stupňa takéto dojednanie o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktorá je s poukazom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Je tomu preto, lebo takéto dojednanie nezohľadňuje časový aspekt uloženia sankcie vo forme zmluvnej pokuty, pretože navrhovateľ ako dodávateľ nerozlišuje medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď ukončí zmluvu na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Pokiaľ ide o záver súdu prvého stupňa ohľadom zabezpečovacej funkcie zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, že motiváciou zákazníkov pre uzatvorenie zmluvy o pripojení s viazanosťou 24 mesiacov bolo poskytnuté plnenie zo strany právneho predchodcu navrhovateľa vo forme mobilného telefónu v zvýhodnenej cene ako i zvýhodnené volania a ceny mesačných programov, ktorých hodnota musela byť zabezpečená zmluvnou pokutou, odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ ponúka svoje služby prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré sú vopred pripravené, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah, čo platí i pre zmluvnú pokutu, ktorú navrhovateľ požaduje zaplatiť v paušálnej výške bez ohľadu na to o aké zmluvné porušenie pôjde, pričom hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení. Dojednaná zmluvná pokuta musí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách obstať so zreteľom na povahu, obsah ako i všetky osobitosti právneho úkonu. Z uvedených dôvodov preto odvolačný súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 OSP vyslovil

neprijateľnosť zmluvných podmienok vo výroku svojho rozhodnutia, nakoľko cieľom toho vyslovenia je, aby sa navrhovateľ zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k ostatným spotrebiteľom.

Odvolačný súd nepopiera význam dojednania zmluvnej pokuty, treba však dbať aj na skutočný cieľ inštitútu zmluvnej pokuty ako inštitútu súkromného práva, zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. K záverom súdu prvého stupňa, že nepriznaním nároku na zmluvnú pokutu by bolo nepomerne zvýhodnené postavenie odporcu, ktorý porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pripojení je potrebné uviesť, že právne nároky navrhovateľa vyplývajúce z porušenia práva týmto rozsudkom nie sú dotknuté, problémová zmluvná pokuta nielenže nespôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, ale má aj tendenciu negatívne ovplyvniť dôveru spotrebiteľov štandardizovaným produktom na trhu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil, keďže neboli podmienky na jeho zrušenie a jeho potvrdenie.

V dôsledku zmeny rozsudku súdu prvého stupňa rozhodoval odvolací súd o náhrade trov celého konania, o ktorých rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní pred súdom prvého stupňa a ani v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vychádzajúc zo záveru, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je oprávnený o uplatnenom nároku na náhradu trov konania rozhodovať individuálne z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd zastáva názor, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporcu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako aj v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania v odvolacom konaní, namietal dôvodnosť žalobou uplatneného nároku a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť právneho zastúpenia účastníka vôbec nepreukázal a ani nezdôvodnil z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach, bez bližšej vedomosti a danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje náhradu trov právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.